

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
1.Bhar.372/2014/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2015. év január hó 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A magánlaksértés vétsége és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.95/2012/9. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott bűnösségét zaklatás vétségében (1978. évi IV. törvény 176. § (2) bekezdés a/ pont) is megállapítja.

A vádlott büntetését - halmazati büntetésként - 4 (négy) hónap fogházra súlyosítja, melynek végrehajtását 1 (egy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A vádlottat előzetesen mentesíti a büntetett előéletéhez fűződő hátrányok alól.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárás során felmerült 20.880,- (húszezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Ceglédi Városi Bíróság 13.B.501/2010/14. számú, 2011. november hó 24. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat az 1978. évi IV törvény 176. § (1) bekezdése szerinti magánlaksértés vétsége és a 176/A.. § (2) bekezdés a/ pontja szerinti zaklatás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 7 hónap fogházbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette, a vádlottat pártfogó felügyelet alá helyezte.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és védője felmentés végett fellebbezést jelentettek be.

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.95/2012/9. számú, 2013. október 10. napján kihirdetett ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. A vádlottat felmentette a zaklatás vétsége miatt ellene emelt vád alól. A büntetést a halmazati jelleg mellőzésével 100 napi tétel, összesen 100.000. Ft. pénzbüntetésre enyhítette, egyben a szabadságvesztés felfüggesztésre és a pártfogó felügyelet elrendelésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte. Kötelezte még a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bünyügyi költség megfizetésére, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A bűnösség kérdésében való eltérő rendelkezés megnyitotta a másodfellebbezés lehetőségét, és a kézbesített (a nyilvános ülésen nem voltak jelen az ügyfelek) ítélet ellen az ügyész a felmentő rendelkezés miatt a vádlott terhére fellebbezést jelentett be. A vádlott is fellebbezést jelentett be a hiánypótlás után kézbesített ítélet ellen, amelyben felmentését kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1149/2013/1. számú átiratában - és képviselője a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén is - az ügyész fellebbezését fenntartotta. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság helytelenül értelmezte a jogszabályt és figyelmen kívül hagyta, hogy az ítéletében hivatkozott jogesetben citált indulati cselekmény eltér a felülbírált ügy tényállásától. Minden tekintetben fenntartotta a fellebbezést bejelentő ügyésznek a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtett érveit, amely az indulatot kiváltó szituáció térben és időben elkülönült jellegét és a zaklatás cselekményének célzatosságát hangsúlyozta. Ezért a vádlott bűnösségének a zaklatás vétségében való megállapítását, és halmazati büntetesként felfüggesztett fogházbüntetés kiszabását indítványozta.

A vádlott és védője a harmadfokú bíróság előtt már nem vitatta az ügyész álláspontját, azonban a vádlott egészségi állapota és a jelentős időmúlás miatt pénzbüntetés kiszabását indítványozta, és egyben annak részletekben való megfizetését is kérte, mivel a vádlott jelenleg nem rendelkezik jövedelemmel.

A fellebbezések közül az ügyészé alapos volt.

A harmadfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a Be. 387.§ (1), (2) bekezdésében foglalt terjedelmében bírálta felül a rendes perorvoslattal megtámadott ítéletet.

A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat eredményeként azt állapította meg, hogy az első és a másodfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le az eljárást és az elsőfokú ítélet tényállása nem szenved olyan megalapozatlanságot eredményező hiányosságban, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

Az elsőfokú bíróság felderítette az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges releváns körülményeket, és azokból megalapozott tényállást állapított meg, amelyet a másodfokú bíróság is irányadónak tekintett. Az elsőfokú bíróság helyesen és logikusan értékelt a felderített bizonyítékokat és megfelelő indokát adta annak, hogy a vádlott tagadó vallomásaival szemben miként alapította a tényállást a tanúk vallomására.

Az ítélet tábla a harmadfokú eljárásban a másodfokú bíróság felülbírálatának alapját képező tényállást - igen szűk körben - csak a vádlott személyi körülményeiben a következők szerint egészítette ki:

- A vádlott jelenleg nem rendelkezik jövedelemmel.
- A vádlott 2014-ben rendszeres orvosi kezelés alatt állt, így többek között 2014. április 9. napján a T. Rendelőintézetben májzsugorral kezelték, majd 2014. július 9-15-ig kórházi kezelés alatt állt, ennek során polipot távolítottak el a vastagbeléből.

A harmadfokú eljárásban abban a jogkérdésben kellett döntenie, hogy a vádlottnak az ítélet történeti tényállásban leírt magatartása megvalósította-e a zaklatás bűncselekményét.

Az elsőfokú bíróság helyes jogi indokok mellett állapította meg ebben a bűncselekményben is a vádlott bűnösségét. A másodfokú bíróság azért mentette fel a vádlottat a zaklatás bűncselekménye alól, mert álláspontja szerint a vádlott által kilátásba helyezett, és a lakóház felgyújtására, továbbá a fenyegetéskor jelenlévőkre és a lányának vásárolt gépkocsi felrobbantására irányuló fenyegetése nem a félelemkeltés célzatával valósult meg, a vádlott nem kívánta rémületben tartani a sértettet, magatartása csak az indulat levezetésének volt az eszköze. E körben a Kúria Bfv.772/2011/5. számú határozatára is hivatkozott.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság és a fellebbezést előterjesztő ügyész jogi érveit osztotta.

A vádlott P. községben sérelmezte, hogy 1. számú tanú vezette a lányának vásárolt gépkocsit, akiről úgy vélte, hogy feleségével szerelmi viszonyt folytat, amely kiváltotta dühét és indulatát. Ezt követően azonban maga is autóba ült és C. városba utazott. A tényállásbeli cselekményt is C. városban fejtette ki, noha az odavezető út alatt, amely 10 km-t meghaladó távolság módja volt lehiggadni.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott ittas volt, és ebben az állapotban a megérkezését követően mintegy 10-15 percen keresztül üvöltözött és fenyegetőzött, a cselekménnyel pedig csak akkor hagyott fel, amikor kihívták a rendőrséget. A megtett távolság és az eltelt idő alapján kizárható a vádlott rögtönös indulata és annak gyors levezetése. Továbbmenően a vádlottnak konkrét célja is volt, mivel azt szerette volna elérni, hogy a sértett és lányai költözzenek vissza hozzá, tehát az akaratukkal ellentétes magatartásra kívánta rábírní a családját. A vádlott fenyegetései és annak célzata kizárja a pillanatnyi felindulást, és annak pillanatnyi levezetését.

A szituáció sem volt új, a vádlott ekkor már egy ideje folyamatosan szerette volna elérni a visszaköltözést, és fenyegetések jelen esetben is ezt célozták. A vádlott már más esetben is kifejtett hasonló magatartást, de a bizonyítás anyagából kitűnően korábban nem fajultak el ilyen mértékben az események, a fenyegetés tartalma és irányultsága.

A másodfokú bíróság által felhívott jogeset egy telefonon lezajlott párbeszéd volt, amelynek során a beszélgetők kölcsönös trágárságokat váltak egymás fejéhez. A felülbírált ügy

minden kölcsönösséget nélkülöz, a vádlottat a jelenlévők csak arra próbálták ösztönözni, hogy hagyja el az anyósa tulajdonában álló és a családja által lakott ingatlant, ahol nem volt kíváncsi a jelenléte, és viselkedése.

Az ítéletben is meg kellett vizsgálnia az alkalmazandó jogszabályt. A másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény szabályai a kedvezőbbek, ezért ezt alkalmazta, de ez a döntése nem jelenik meg az ítéletben, mivel a vádlottnak felrótt bűncselekmény megnevezését nem változtatta meg. Az ítéletben azonban nem látta alkalmazhatónak az új törvényt, mivel harmadfokon a vádlott bűnösségét a zaklatásban is megállapította, és a hatályos rendelkezések szerint a zaklatásnak minősítő körülménye lett a házastárs sérelmére történő elkövetés, amely büntetési alakzatot és magasabb büntetési tételt jelent. Ellenben az elkövetés idején a minősítő körülményt csak a volt házastárs (volt élettárs stb.) státusza teremtette meg (és a vádlott akkor még házas volt), így csak az alapeset róható a terhére, amely nyilvánvalóan kedvezőbb. Ezért a Btk. 2. § alapján az elkövetés idején hatályban lévő 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit kellett alkalmazni az ügy elbírálásában.

Erre figyelemmel a harmadfokú bíróság a rendelkező rész szerint minősítette és róta fel a vádlottnak a zaklatás vétségét.

A büntetés kiszabása körében a további időmúlást és a vádlott betegségét enyhítő körülményként kellett értékelni, azonban súlyosít a halmazat, a már korábban felsorolt és értékelt büntetés kiszabási tényezők mellett. Mindezekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a vádlott terhére rótt vétségekért fogházbüntetésre súlyosította a másodfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetést, de annak végrehajtását próbaidőre felfüggesztette.

A vádlott többféle betegségben szenved, állapota miatt még nem munkaképes, de megfelelő tervekkel és lehetőségekkel rendelkezik a munkavégzéshez. Előadása szerint vállalkozása működik, és erkölcsi bizonyítvány megszerzésével gépkocsivezetőként tudna munkát végezni. A bűncselekmény elkövetése óta jelentős idő telt el, és ugyancsak nyomatékos az az időmúlás, amely a másodfokú határozat meghozatala óta bekövetkezett. A vádlott ellen nem indult új büntetőeljárás, és folyamatban sincs más eljárás.

Mindezekre figyelemmel a bíróság lehetőséget látott arra, hogy a vádlottat előzetesen mentesítse a büntetett előéletéhez fűződő hátrányok alól, ezzel segítve munkába állását, visszailleszkedését. Amint maga is elmondta a hosszú idő alatt gyermeki felnőttek 22 és 29 évesek, ő pedig betegségei miatt már csak az ügy megnyugtató lezárását szeretné.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéletben a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 398.§-a alapján megváltoztatta, és a törvénynek megfelelő határozatot hozott.

A harmadfokú eljárásban a kirendelt védő megjelenésével felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 385. §-ára és a 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 339. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

, 2015. év január hó 6. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.

előadó bíró

. Vincze Piroska s.k.

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 3.Bf.95/2012/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bhar.372/2014/6. számú határozata folytán jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2015. év január hó 6. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke